

vilde ryge dem, kunde gerne faa Lov til at betale 1 Kr. 25 Øre; det var ikke for meget, der var ingen Grund til paa en saadan Væse at nedfætte Tolden. Hvis man tager blot denne Side af Sagen, har den ærede Ordfører fuldstændig Ret, var det saaledes, som det er med mange andre Væser, f. Eks. Sydfrugter, Vin, mousserende Vine og den Slags Ting, vilde jeg end ikke have den mindste Betænkelighed ved at sætte Tolden til 2 Kr., men nu er Forholdet jo saaledes, at det vil forhindre, at der kommer Penge ind i Statskassen og i Stedet for bevirke, at de komme i Tobakfabrikanternes og Cigarfabrikanternes Lomme. Det er hele Forskellen og det gør en Væsensforskell. Den forbrugende Befolkning maa lige godt betale Tolden. Betaltes den saaledes, at den faldt i Statskassen, da havde jeg intet imod den, men betale den til de andre, det finder jeg ingen Grund til, vel at mærke, naar den er saa urimelig høj, og jeg skal med faa Ord søge at godtgøre, at den er det. — Tobakstolden paa Haatobak er nu ca. 15 Øre; Regeringen foreslaar den forhøjet til 30 Øre. Beskyttelsen maa altsaa højnes, fordi Tolden paa Raastoffet er forhøjet, og jeg vilde være overordentlig villig til at gaa med til det samme, men egentlig ogsaa helst at blive staaende derved. Hvis man tager denne Forhøjelse, vilde det imidlertid kun være, tror jeg, 66 Øre, som Beskyttelsen vilde blive, den samme Beskyttelse, som nu bestaar, og som det lader til, at vore Tobakfabrikanter have kunnet bestaa udmærket ved. Men Forslagsstillerne have været i et jærlig beskyttelsesvenligt Lune, da vi stillede det, og vi ere gaaede op til 1 Kr., til at forhøje den med $\frac{1}{3}$ af den bestaaende Beskyttelse. Endnu galere ser det ud overfor Cigaretterne. De havde tidligere en Beskyttelse af, jeg tror, 21 Øre. Vilde man nu lægge de 15 Øre til, blev det 36 Øre, men i Stedet for foreslaa vi nu her i Vædringsforslaget 1 Kr. Det er altsaa næsten at gaa $\frac{2}{3}$ op med Beskyttelsen. Set fra den Side, at det er et altfor beskyttelsesvenligt Forslag, kunde jeg imødeese Indvendinger og frygte dem og vilde ikke kunne forsvare mig, men med Hensyn til Medfættelsen er jeg meget rolig. Naar man følger dette Vædringsforslag, finder der her en saa eksorbitant Forhøjelse af Beskyttelse Sted som paa meget faa Steder i hele Lovforslaget.

Vædringsforslag under Nr. 56, der ogsaa er stillet af et Vædreret i Udvalget, hvortil jeg dog ikke hører, kan jeg ikke anbefale, og vil jeg stemme imod; thi det er en delvis Opgivelse af den Tømmertold, som jeg og mange andre med mig holde paa.

Underledes forholdes det sig med det derefter følgende Vædringsforslag under Nr. 57, der er stillet af et Flertal. Det angaar Vædrere. Allerede under 1ste Behandling var det et Vædrere, der var stærkt til Behandling her, og derfor kan jeg gaa meget kort henover det. Men Flertallet har troet af Hensyn til de her i Salen faabne Udtalelser at burde vise den Smødefommen, at Vædrere, der tjente til Vædrerfel, blev frit. Det er altsaa det, dette Vædringsforslag gaar ud paa, at Vædrere, der tjener til Vædrerfel, vil man lade være toldfrit i Mødsætning til Regeringens Lovforslag, der ogsaa vil bestaate Vædrere. Motiverne dertil ere jo, at Regeringen betragter Vædrere som en Luksus. Jeg tror, at den høje Regering, den højtærede Finansminister i mange, mange Hensender kan gøre det med fuld Ret; men Flertallet i Udvalget har dog troet, at der ogsaa gives mange og ikke smaa Undtagelser derfra, og har derfor villet gaa en Mellemvej, den Vej, som den tidligere Toldblovgivning egentlig har villet, og som kun er bleven forladt gennem en Fortolkning, der er meget tvivlsom, akkurat lige saa tvivlsom som det, jeg anførte før overfor Oleomargarinfortolkningen. Thi at Vædrere skulde være frit for Told, derved var Meningen utvivlsomt, at det skulde være det, som tjente til Vædrerfel, og ikke det, som anvendtes til Gavntømmer og andet industrielt Brug. Det er denne Adskillelse, som dette Vædringsforslag af Flertallet under Nr. 57 vil søge at faa fast, og som derfor i Virkeligheden holder paa det nu bestaaende, og af de Grunde, jeg har anført, anbefaler jeg det til det høje Ting.

Der er derefter en Række Vædringsforslag, som jeg heldigvis kan undlade at sige noget om. Jeg skal blot sige to Ord om Vædringsforslaget under Nr. 64, der er stillet af et enkelt Medlem. Jeg tror, at dette enkelte Medlem imidlertid er i Besiddelse af en saadan Sagtyndighed, at jeg ikke tvivler om; at han paa dette lærige spectielle Omraade har bedre Indsigt end hele Udvalget, og jeg drister mig fuldt ud til at anbefale dette Vædringsforslag i Tillid. Naade til hans Dygtighed og ogsaa noget i Tillid til den Underløgelse, jeg selv har anstillet.

Der er derefter igen nogle Vædringsforslag, som jeg kan forbiqaa i Tavshed, indtil jeg kommer til Vædringsforslaget under Nr. 68, stillet af to ærede Medlemmer af Udvalget. Jeg er ikke ganske klar over Rækkevidden af dette Vædringsforslag, men det forekommer mig dog at ligne nærmest at antage, at den Toldgodtgørelse for forbrugte Toldvarer, Naamaterialer til Fabrikation af Margarine, som her vil indføres, egentlig